

Криза трьох років

Криза трьох років починається приблизно в 2,5 році і закінчується в 3,5. Вважається одним із самих складних, але важливих і потрібних етапів розвитку і становлення особистості дитини. Радянський психолог Я.С. Виготський виділив сім загальних симптомів:

1. *Негативізм* - прагнення постійно суперечити дорослим.
2. *Унертість* - прагнення відстояти свою вимогу.
3. *Норовистість* - бунт проти старих норм і правил.
4. *Славілля* - наше улюблене - "Я сам!"
5. *Протест, бунт* - постійний стан війни, як з собою, так і з оточуючими.
6. *Зневінення* - норм поведінки, вашого авторитету і т.п.
7. *Деспотизм* - намагається підпорядковувати собі все і вся його оточує.

Що робити, якщо ваша дитина б'ється?

1. Найперше намагайтесь з'ясувати, яка причина такої агресивної поведінки.
2. Іноді дозволяйте маляті побалуватися і „випустити пар”.
3. Поясніть дитині, що розв'язувати проблеми можна і мирними способами.
4. Разом із малям „придумати” ці способи виходу із конфліктних ситуацій.
5. Не застосовуйте фізичне покарання, інакше маля засвоїть, що битися дозволено.

11 заповідей Марії Монтессорі

1. Якщо дитину часто критикують – вона вчиться засуджувати.
2. Якщо дитину часто хвалять – вона вчиться оцінювати.
3. Якщо дитині демонструють ворожість – вона вчиться битися.
4. Якщо з дитиною зазвичай чесні – вона вчиться справедливості.

5. Якщо дитину часто висміють – вона вчиться бути боязкою.
6. Якщо дитина відчуває безпеку – вона вчиться вірити.

7. Якщо дитину часто ганьблять – вона вчиться відчувати себе винуватою.
8. Якщо дитину часто схвалюють – вона вчиться добре до себе ставитися.
9. Якщо до дитини бути поблажливими – вона вчиться бути терплячою.
10. Якщо дитину часто підбадьорюють – вона вчиться впевненості в собі.

11. Якщо дитина живе в атмосфері дружби і відчуває себе потрібною – вона вчиться знаходити в цьому світі любов.

Пам'ятка для батьків з правового виховання «Мистецтво бути батьком»

1. Ваш малюк ні в чому не винен перед Вами. Ні в тому, що з'явився на світ. Ні в тому, що створив Вам додаткові труднощі. Ні в тому, що не дав очікуваного щастя. Ні в тому, що не виправдав вашого очікування. І Ви не вправі вимагати, щоб він вирішував Вам ці проблеми.
2. Ваша дитина - не Ваша власність, а самостійна людина. І вирішувати до кінця його долю, а тим більше ламати на свій розсуд йому життя Ви не маєте право. Ви можете лише допомогти їй вибрати життєвий шлях, вивчивши його здібності і інтереси і створивши умови для їх реалізації.
3. Ваша дитина далеко не завжди буде слухняною і милою. Її упертість і капризи так само неминучі, як сам факт її присутності в родині.
4. У багатьох приміхах витівках малюка винні Ви самі, тому що вчасно не зрозуміли його, не бажаючи приймати його таким, який він є.
5. Ви повинні завжди вірити в краще, що є у Вашому малюку. Бути певним у тому, що рано чи пізно це найкраще неодмінно проявиться.

Караючи, подумай: навіщо? Сім правил для всіх
(Володимир Леві)

- Покарання не повинен шкодити здоров'ю - ні фізичному, психічному. Більш того, покарання повинно бути корисним, чи не так? Однак карає забуває подумати...
- Якщо є сумнів, карати чи не карати, - не карайте. Ніяких покарань в цілях "профілактики", "про всякий випадок"!
- За один раз - одне. Навіть якщо вчинків зроблено відразу неозворе безліч, покарання може бути суворим, але тільки одне, за все відразу. Покарання - не за рахунок любові. Що б не трапилося, не позбавляйте дитини заслуженою похвали і нагороди.
- Термін давності. Краще не карати, ніж карати запізнилося. Навіть у суворих дорослих законах приймається до уваги строк давності правопорушення.
- Покараний - прощений. Інцидент вичерпаний. Сторінка перегорнута, як ні в чому не бувало. Про старі гріхи ні слова.
- Покарання без приниження. Що б не було, яка б не була вина, покарання не повинно сприйматися дитиною як торжество вашої сильного слабкістю, як приниження. Якщо дитина вважає, що ви несправедливі, покарання подіє у зворотний бік!
- Дитина не повинен боятися покарання. Не покарання він повинен боятися, не гніву свого, а вашого прикрості.